

Čehaja vsak četrtič in večja
v poštno vred ali v Mariboru
s pošiljanjem za dva
na celo leto 32 D, pol leta
18 D, četrt leta 8 D. Izvan
Jugoslavije 64 D. Naročnina
ne pošlje na upravništvo
»Slov. Gospodarja« v Mariboru,
Koroška cesta 5. —
Čitat se dopiše do odpo-
vedl. Naročnina se plačuje
v naprej. Tel. interurban 113.

Posamezna številka stane 1-50 din.

Poštnina plačana v gotovini.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo je v Mariboru,
Koroška cesta 5. Rokopis
se ne vrača. Upravništvo
sprejema naročnino, inserate
in reklamacije.
Čena inseratom po dogovoru.
Za večkratne oglase primeren
popust. Nezaprte reklamacije
se poštnine proste. Čekovni
račun poštne urada Ljub-
ljana 10.603. Telefon inter-
urban 113.

27. številka.

Maribor, dne 8. julija 1926.

60. letnik.

Pojdimo na kmetski dan!

Prof. Fr. Fink.

»Kmetški dan«, ki ga priredijo Prosvetna zveza in druga društva v Mariboru od 13.—15. avgusta t. l., naj bo za kmetško ljudstvo dan veselja in duševne izobrazbe. Tu dobljene dobrine naj imajo moč, da ustvarijo podlago za duševno pot navzgor, naj bodo iskre, ki netijo v udeleženeh plamen ljubezni do rodne grude, do srčne blaginje, do splošne izobrazbe.

Ker so smotri tako lepi in blagi, zato se je treba za to prireditve tudi primerno pripraviti, ne toliko gmotno, kakor predvsem duševno. Vsakdo, kdor se je odločil, da pojde na »Kmetški dan«, naj gre na svečano, resno prireditve in da bo imel kaj koristiti le tedaj, če bo tam z vso duševno zbranostjo in s trdno voljo, otresti se za nekaj dni plašča vsakdanjosti in stopiti v svetlo luč izobrazbe in omike.

Kakšna bodi priprava? Poglejmo si nekaj navodil za uspešno udeležbo pri »Kmetškem dnevu«!

1. Preglej natančno načrt predavanj in drugih prireditvev in odloči se vedno za tista, katera ti najbolj prijajo in katera bodeš najbolj potreboval. Dobro bi bilo, da se udeležiš vseh, saj so namenjena tebi vsa, ali marsikdo ne prenaša zaporedoma daljših predavanj različne vsebine, zato je bolje, če si z vso vnemo pri tistih, za katere se posebno zanimaj.

2. Ne prihajaj na predavanja telesno utrujen (po dolgi hoji, po težkem delu, po prečuti noči itd.). V trudnem telesu je tudi duša utrujena, zaspana. Le sveži duh more slediti obširnejšim izvajanjem, zahtevajočim napete pozornosti in smotrnega sodelovanja. Ne išči torej morda pri predavanjih v hladni dvorani odpočitka od hoje po mestnem tlaku!

3. Prihajaj k predavanjem o pravem času. Nič ni bolj mučnega, nič vestnih poslušalcev bolj ne razdraži, ko tisti pozni prišleci, ki se pojavijo šele dolgo časa po začetku predavanja v dvorani in ki včasih silijo cele vrste, da vstanejo ter odpro pot do sedežev. Pozni posetniki nimajo začetka izvajanja in težko slede govornikovim besedam, ostale udeležence s predavateljem vred pa moti šum in nemir, ki nastane po krivdi zakasnelih poslušalcev. Torej obzirnost napram predavatelju, poslušalcem in — sebi!

4. Med predavanjem vedi, da si prišel samo radi njega. Ne pozdravljaj znancev; ne šepeti jim na uho, kje si že bil tisti dan in kam se še hočeš podati; ne oziraj se na vse strani, da vidiš, koliko je ljudi in kdo je vse tu — za to je dovolj časa pozneje. Zdaj pazi in zajemaj, kolikor več moreš, ker ti je dana za to redka prilika!

5. Zapiši si v kratkih potezah misli, o katerih sodiš, da so za te važne. Sicer bo skrbela Prosvetna zveza za natis najvažnejših predavanj, ali tiste kratke beležke zaležejo za poslušalca mnogo več, ker nastale na licu mesta in ker jih je spravil na papir on sam. Take misli so biseri, nabrani z lastno pridnostjo; k njim se bo dotičnik lahko večkrat povrnil pozneje doma in ob njih bo vstajalo v duhu vse predavanje, bodo vstajali vsi spomini na »Kmetški dan«.

6. Zabeležuj tudi to, česar ne razumeš, da boš mogel dobiti pozneje pojasnila.

7. Ako se razvije po predavanju kak razgovor o njem, prijavi se smelo, povej, kar misliš. Zahtevaj pojasnila, opozori na to ali ono premalo pojasnjeno točko. Naj te ne ovira prazen strah, češ, ne upam si govoriti tam tako jav-

no. Baš pri takih končnih razgovorih se vrši največ praktično koristnega dela.

8. Uporabljalj to, kar si čul in kar si si zapomnil, pomeje ko boš spet doma. Pogovarjalj se često o prirreditvi s tovariši, ki so bili tudi navzoči. Poročaj o poteku v domačem prosvetnem društvu, da bodo vedeli i tisti, ki niso mogli sami priti, kako se je vse vršilo. Išči prilike, da se podrobneje poučiš o bistvenih točkah. Nabavi si knjižico, katero katero bo izdala Prosvetna zveza o izvršitvi »Kmetškega dneva«; ne bo ti samo v prijeten spomin, ampak dobiš boš v njej tudi najvažnejše podatke v pregledni obliki. Zdaj pa: »Na svidenje in mnogo uspeha!«

Obrtniki in trgovci!

Pred važnimi volitvami stojite!

Volitve v zbornico za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani so razpisane. Vršile se bodo, kakor se sliši, 22. septembra. Delokrog zbornice obsega vso Slovenijo. Zbornica se deli na tri odseke: trgovinski, obrtni in industrijski odsek. Vsak odsek ima 16 članov, 8 iz ljubljanske, 8 iz mariborske oblasti. Skupaj sestoji torej zbornica iz 48 članov, 24 iz ljubljanske in 24 iz mariborske oblasti. Ravnotoliko je namestnikov.

Volilne kategorije.

Volilci vsakega odseka se dele po občini ali posebni pridobnini na 4 kategorije. Vsaka kategorija izvoli po 4 člane in 4 namestnike.

Za aktivno volilno pravico v trgovinskem odseku je treba plačevati na leto pridobnine: V I. kategoriji vsaj 500 Din.; v II. kategoriji pod 500 Din. do najmanj 75 Din.; v III. kategoriji pod 75 Din. do najmanj 25 Din.; v IV. kategoriji manj ko 25 Din.

Za glasovalno pravico v obrtnem odseku je treba plačevati na leto pridobnine: V I. kategoriji vsaj 70 Din.; v II. kategoriji pod 70 Din. do najmanj 35 Din.; v III. kategoriji pod 35 Din. do najmanj 15 Din.; v IV. kategoriji manj nego 15 Din.

Za glasovalno pravico v industrijskem odseku je treba plačevati na leto pridobnine: V I. kategoriji nad 6000 Din.; v II. kategoriji 6000 Din. do najmanj 400 Din.; v III. kategoriji pod 400 Din. do najmanj 150 Din.; v IV. kategoriji manj nego 150 Din.

Volilna pravica v IV. kategoriji kateregakoli odseka ni vezana na najmanjši znesek; zadošča, da se plačuje sploh kolikršen znesek pridobnine.

Volilna pravica.

Aktivno volilno pravico imajo fizične osebe, ki uživajo vse državljske pravice, brez razlike spola, (torej tudi ženske!) in ki vrše v zborničnem krogu (t. j. v Sloveniji) trgovsko, obrtno, industrijsko ali rudniško podjetje samostalno ali kot javni družbeniki. Pri podjetjih, ki pripadajo državi, izvršuje volilno pravico oseba, ki je uradno postavljena na čelo podjetja. — Pravne ali skupne osebe, ki imajo tako podjetje, izvršujejo to pravico posebi, ki je kot predsednik ali član uprave, kot prokurist ali poslovodja podjetja v ta namen pooblaščen po polnoveljavnih predstavnikih podjetja. — Ne morejo pa voliti in ne izvoljeni biti oni, ki so po občinskih volilnih zakonih izključeni od aktivne in pasivne volilne pravice v občinske zastope (izvzemši ženske za aktivno volilno pravico).

Kako se vrši volitev?

Volitev se vrši ločena po odsekih in volilnih kategorijah. Vsak volilec voli samo v oni kategoriji, v katero

spada po višini plačane pridobnine. Kdor bi imel volilno pravico na podlagi več pravnih naslovov v več odsekih ali v več kategorijah, jo more izvrševati le v enem odseku in le v eni kategoriji. Tak volilec mora v roku reklamacijskega postopanja izjaviti, v katerem odseku in v kateri kategoriji hoče voliti. Če te izjave ne poda, se uvrsti v ono volilno kategorijo, ki je najvišje obdavčena.

Volitve vodi posebna

volilna komisija,

ki je že sestavljena. Ta komisija posluje v pisarniških prostorih zbornice v Ljubljani ter ima naslov: »Volilna komisija zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani«.

Volilni imeniki.

Volilna komisija bo v kratkem končala sestavljanje volilnih imenikov. Volilni imeniki bodo razgrnjeni za 14 dni v zbornični pisarni v Ljubljani ter pri vsakem davčnem uradu. Rok za vlaganje ugovorov (reklamacijskih rok) zoper volilne imenike poteče 14. dan po dnevu, ko se razgrnitev imenikov zaključijo. Predsednik volilne komisije bo javno razglasil razgrnitev volilnih imenikov ter bo označil čas in pisarne, v katerih jih vsakdo lahko v pogledu in prepise. Ugovori (reklamacije) se morajo vložiti pisмено. Vložiti pa sme reklamacije vsakdo, ki je vpisan v volilni imenik. Ugovori se morajo vložiti za vsako reklamacijo posebej ter morajo biti opremljeni z uradnimi listinami, ki služijo za dokaz, da so njih navedbe točne. O vseh ugovorih se mora izdati odločba najkasneje v 7 dneh po preteku zgoraj navedenega roka.

Glasovnice.

Po rešitvi reklamacij izda volilna komisija na podlagi zaključenih volilnih imenikov izkaznice in uradne glasovnice za volitve ter jih pošlje z ovojem za glasovnico vred volilecem na dostavnico. Z glasovnicami vred se pošlje volilecem volilni razpis, ki mora vsebovati: volilno kategorijo, število kandidatov in namestnikov, ki jih je voliti v njej (4 člane in 4 namestnike), ter dan in uro, ko se začne glasovanje in do katere se morajo vročiti ali poslati glasovnice volilni komisiji v Ljubljano. Vse glasovnice mora volilna komisija razposlati najpozneje 14 dni pred začetkom glasovanja. Glasovnice morajo biti izdelane tako, da garantirajo tajnost glasovanja. Zigosane morajo biti z uradnim žigom ter imeti označbo, za kateri odsek in kategorijo veljajo. Za glasovanje se morajo uporabiti samo uradno izdane glasovnice, zigosane z uradnim pečatom. Če volilec ni prejel glasovnice, če jo je izgubil ali če je postala nerabna, mu mora volilna komisija izdati na njegovo zahtevo novo glasovnico (duplikat).

Izkaznice, glasovnice, volilni razpis in vloge volilcev na volilno komisijo se pošiljajo po pošti poštne prosto, če imajo na naslovu pripombo: »V volitveni stvari zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani«.

Kako se voli?

Voliti je mogoče ali 1. tako, da volilec odda izpolnjeno glasovnico v zaprtem, neprozornem ovoju pred volilno komisijo osebno, ali pa 2. tako, da po pošti pošlje glasovnico obenem z izkaznico volilni komisiji v Ljubljani; v tem primeru mora biti glasovnica zaprta v posebnem neprozornem ovoju. (Volilec, ki voli na prvi način, torej osebno, se mora pred volilno komisijo legitimirati z volilno izkaznico.) Volilci, ki volijo tako, da glasovnice odpošljejo po pošti, morajo poslati svojo glasovnico obenem z izkaznico volilni komisiji v Ljubljani najpozneje do dne in ure, ki

III. Pribežališče.

Nenadni beg tekačev in divje vpitje njegovih zasledovalcev je Heywarda za trenotek kot omamilo. Hitro pa se je zavedel, kako važno je, da se polaste ubežnika, ter stekel za drugimi v grmovje. A predno je bil napravil sto korakov, so mu oni trije že prišli nasproti.

»Zakaj ste si tako hitro premislili?« jim je zaklical nasproti. »Malopridnež se je brčkone skrtil za drevjem, kjer ga lahko ujamemo. Dokler je prost, nismo varni.«

»Ali hočete od oblaka, naj veter lovi?« je odgovoril lovec. »Slišal sem, kako se je kot črna kača zmuznil skozi ovenelo listje. Ko sem ga videl teči mimo tiste-le debele jelke, sem pomeril nanj, a ga seveda nisem zadel. A poglejte to sumahovo drevo, rdeče listje ima!«

»To je kri Zvitega lisjaka!« je vzkliknil major. »Morda ga pa vendarle ujamemo.«

»Nikar ne mislite na to,« je odgovoril lovec. »Samo kožo sem mu malo oprasnil, potem pa je tekel še hitreje kot konj, ki ga izpodbodeš.«

»Štirje korenjaki se vendar lahko merijo z ranjencem?«

»Ali ste se življenja naveličali? Tisti rdeči hudič bi vas zvalil pod tomahavke svojih bratov, predno bi se bili ogreli od teka. Prav po neumnem sem sprožil puško, ko se vsak strel lahko sliši v zasedi. Toda izkušnja je bila prehuda. Zdaj pa pojdimo, prijatelji, poiskati si moramo drug kraj, sicer se bodo jutri naši skalpi na vetru sušili pred Montcalmovim taborom.«

Ta grozna izjava iz ust večjega loveca je spomnila Heywarda odgovornosti, ki jo je bil prevzel zaradi deklic. Zaman je skušal z očmi prodreti rastočo gozdno temo. Zdelo se mu je, kakor bi bil odrezan od vsake človeške pomoči. Njegova razpaljena domišljija, zapejana od sive-

Zadnji Mohikanec.

Povest iz leta 1757.

Po J. F. Cooper-ju predelal Al. Benkovič.

»Ali je sam?«

»Sam?« je obotavljaje se odgovoril Heyward, ker ni bil navajen lagati. »Ni sam, Magva, saj smo mi pri njem.«

»Torej Zviti lisjak lahko gre,« je rekel nato tekač ter hladnokrvno pobral sveženj, ki mu je ležal pri nogah. »Potem belokožci ne bodo videli drugega, kot ljudi svoje barve.«

»Kdo je Zviti lisjak?«

»To ime je dobil Magva od svojih kanadskih očetov,« je odgovoril tekač ves ponosen na to odlikovanje. »Zvitemu lisjaku sta noč in dan isto, ako ga čaka Munro.«

»A kako se bo Lisjak pred poveljnikom Viljem Henrika opravičil zaradi njegovih hčera? Ali si bo upal priti mu, da sta njegova otroka ostala brez vodnika, čeprav jima je Magva obljubil, da jih bo vodil?«

»Sivolasec ima velik glas in dolgo roko, a Lisjak ga v gozdovih ne bo ne slišal ne čutil. Zviti lisjak pozna pot do velikih jezer in tam bo našel kosti svojih očetov.«

»Dosti, Magva,« je rekel Heyward. »Ali nisva prijatelja? Čemu bi se prerekala? Munro ti je obljubil nagrado za službo, ako vse dobro izpelješ. Tudi jaz ti jo dam. Daj počitka trudnim udom, odpi malho in jej. Nimamo več dosti časa. Ko se vsi okrepčajo, pojdemo naprej.«

Indijanec je predirljivo pogledal Heywarda, a je takoj umaknil oko pred njegovim odkritim pogledom. Po-

tem je sedel na tla, izvlekel ostanke jedi in pričel jesti. Medtem je počasi in previdno gledal okrog sebe.

»Prav je tako,« je nadaljeval Heyward. »Zviti lisjak bo kmalu zopet močan in bistrilni oči, da zjutraj najde stezo.« Iz bližnjega grmovja se je oglasil šum kakor pok suhega dračja in šumenje listja, a Heyward se ni dal zmotiti in je nadaljeval: »Predno solnce izide, moramo biti na poti, sicer nam utegne Montcalm presekati pot do trdnjave.«

Roka, ki jo je Magva nesel k ustom, je padla doli. Z razširjenimi nosnicami je postrani zasukal glavo. Oči je sicer upiral v tla, ušesa pa so mu vidno stala bolj pokoncu kot sicer. Heyward je bistro opazoval njegove kretnje, počasi potegnil eno nogo iz stremena, z drugo roko pa se je bližal torbi iz medvedje kože, kjer je imel svoje samokrese. Ta hip pa je Zviti lisjak brezslušno vstal in prisluškoval še pozorneje. Heyward je izprevidel, da je čas prišel. Vrgel je nogo čez sedlo in stopil s konja z namenom, da izdajalskega vodnika zgrabi in poveže. A da bi ne delal nepotrebne hrupa, se je še vedno delal mirnega in prijaznega ter je rekel:

»Zakaj ne je Zviti lisjak? Ali njegovo zrnje ni prav žgano? Pokaži!«

Magva je pomolil majorju vrečico z žitom, a ni pokazal niti najmanjše sumnje. Ko pa je čutil, kako so mu Heywardovi prsti polzeli više po goli roki, jo je hipoma sunil navzgor, presunljivo kriknil in z enim samim skokom izginil v goščavi.

Takoj nato je Čingagok planil iz grmovja in zasledujoč ga švignil za njim. Čul se je Unkasov krik — potem pa se je zabliskalo in počila je lovčeva puška.

Denar

na nekakšnega časa postal redek. Vedno težje postaja pridobiti ga. Ali življenje primorava vsakega na borbo za denar. In kdor hoče v tej borbi zmagati mora biti zdrav, močan in previden. Zatorej uporabljamo pri utrujenosti one-

se dovolj v volilnem razpisu za sprejemanje glasovnic. Če glasovnica ni priložena izkaznica, glasovnica ne velja in ne sme biti sprejemati!

Glasovnica mora biti izpolnjena ali z rokopisom ali z tiskanim načinom (s tiskom ali na drug način razmnožitve) ter mora obsegati: Kandidatovo ime, njegov priimek, poklic in stanovališče. Glasovnica velja samo za ona imena, o katerih ima vse omenjene podatke.

Za izvoljene

se smatrajo oni kandidati, ki imajo relativno večino glasov. Ob enakem številu odloči žreb, ki ga potegne eden izmed članov volilne komisije. Pravi zbornični člani se volijo za šest let.

Prst božji.

Velike povodnji v naši državi.

Iz vseh delov sveta prihajajo poročila, kako je narava nekako zadivjala in uničila delo človeka. Našo državo je zadelo veliko neurje. Že v naših krajih je neprestano deževje povzročilo ogromno škode. V južnih krajih pa, v Bački, Baranji in Srbiji je voda naravnost uničila. Posebno reka Drava, ki je že na Koroškem narasla in je na Štajerskem dobila znova večje dotoke, je v dolnjem teku že prestopila bregove in predrla nasipe. Pri Draži je preplavila 6000 oralov žitnega polja, v Baranji pa preko 80.000 oralov. Nevarnost je tudi za hiše, ki so v spodnjih prostorih zabite. Nekatere so bile do strehe poplavljene, več jih je voda čisto zrušila. Med poplavo je vladala nad celo deželo grozovita nevihta, z bliskom in gromom ter viharjem, ki je ruval drevje. V vasi Rečici je strela ubila dva kmeta, užgala več hiš, ki jih je voda odplavila in so sredi valov gorele. Zitno klasje, izruvano iz zemlje, nosijo valovi kakor zlate pene pogrezajoče se v blatno vodo, v pogibeli. Prvo pomoč so si nudili sosede, prihitalo pa je tudi vojaštvo, vendar ni bilo mogoče rešiti niti vseh ljudi, kaj še-le živino in ostalo premoženje. Škoda se trenutno ne da presoditi, a gotovo znaša mnoge milijone. — Treska in hudega vremena, reši nas, o Gospod!

Strašni potresi na daljnem vzhodu.

V razdelini 1000 do 1500 km od nas je bil preteklo soboto zvečer grozovit potres. Kmalu so prišla poročila, da je bil ta potres v Sredozemskem morju. Potres je pretresel posamezne otoke, segel preko obrežja v Egipt in Palestino. Škode je veliko, porušil je nad tisoč hiš in zahteval več človeških žrtev. — Potresni sunek je bil tudi v Švici, kjer je potres spremljalo težko podzemsko gromenje. Čuli so ga po vsej Švici. — Na otoku Sumatra je trajal potres dve uri. Tudi tu je škoda tako velika, da se ne da preceniti. V teh krajih je potres zahteval 117 človeških žrtev. Hiše so po večini vse razdrte, da ni mogoče v njih stanovati. In tudi ni varno, ker se sunki vedno ponavljajo. — Tudi Ameriki potres ni prizanesel. V raznih mestih severne Amerike je potres napravil prav občutno škodo. Bil je tako močan, da je cestno železnico vrgel s tira in jo porušil. — Šibe potresa, reši nas, o Gospod!

Kuga in lakota v Mehiki.

Mehika je država med Severno in Južno Ameriko. Katoličani so bili tam že zelo močni in dobro organizirani, kar je brezverske kroge tako ujezilo, da so začeli kulturni boj proti katoličanom, o čemer je »Slov. Gospodar« že tudi poročal. Višek vsega preganjanja, ki se je polagoma stopnjevalo, je pa dosegla prepoved drž. glavarja, da naj se vse cerkve zapro, ker se v njih ne bo več oznanjala beseda božja. Zgodilo se je tako, s silo se je zgodilo. A zgodilo se je tudi nekaj drugega. Deželo Mehiko je zadela huda šiba božja. Po deželi se je začela širiti črna kuga, ki zahteva dnevno na stotine človeških življenj. Vsaka zdravniška pomoč je brezuspešna. Posamezni kraji so se siloma zaprli

ga mraka, je videla v vsakem majajočem se grmu, v vsakem drevesnem štoru človeško postavo. Najmanj dvajsetkrat se mu je zdelo, da vidi grozne obraze prežečih sovražnikov, kako v skrivališčih čakajo na svoje žrtve.

»Kaj naj storimo?« je vprašal ves nemiren. »Ne zapustite me! Pomagajte mi braniti deklici, ki sta pod mojim varstvom, in sami si izgovorite plačilo.«

Njegovi tovariši so se v bližini pomenkovali v svojem jeziku in se niso zmenili za njegovo resno, nujno prošnjo. Dasi so govorili šepetaje, je vendar Heyward pristopivši lahko ločil živahne besede mladeničeve od premišljenih ugovorov drugih dveh. Očividno so nekaj ukrepali popotnikom v korist. Ves nemiren radi odlašanja, ki je nevarnost delalo še večje, je Heyward stopil bliže k njim, da bi jim vnovič ponudil bogato nagrado. Ta hip pa se je Sokol obrnil k njemu in mu rekel po angleško:

»Gospod, ako hočete nežni deklici rešiti iz krempljev krutih zverin, ne smete izgubljati časa in slušati, kar vam svetujemo.«

»Ne dvomite, da storim vse, kar je mogoče. Saj sem vas že prosil...«

»Prosite Boga, naj nam da pamet, da uvidemo tistim zvičajnim vragovom«, mu je lovec segel v besedo. »Plačilo pa si lahko prihranite. Mohikanca in jaz storimo vse, da deklici, ki nista ustvarjeni za divjino, rešimo nesreče in sicer za tisto plačilo, ki ga Bog nakloni pošteniaku. Prej pa nam morate v svojem in v imenu svojih prijateljev obljubiti dvoje, da ne bomo sami sebi škodovali, vam pa nič koristili.«

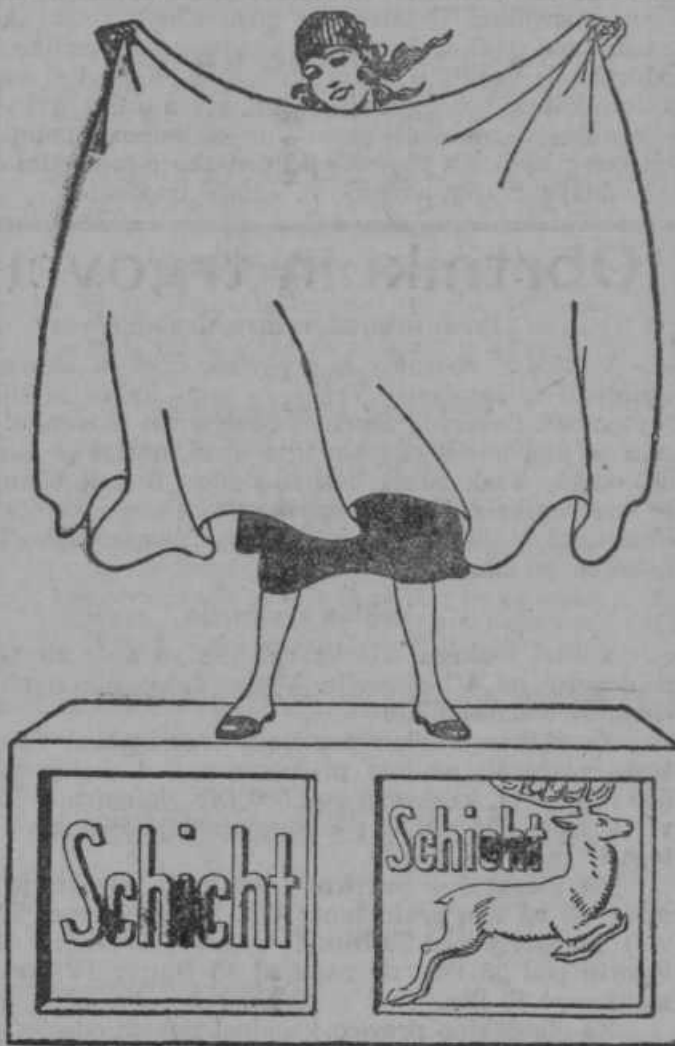
»Kaj pa?«

»Prvič, da boste tiho kot speči gospodovi, naj se zgodi karkoli. Drugič, da nikdar nobenemu ne poveste za kraj, kamor vas popeljemo.«

moglosti, nervozi in vsled tega povzročinem nespanju, Fellerjev blagodišeči »Elsafluid«, ki osvežuje, krepi mišice in žive, lajša bolečine. Kot nam vedno iznova potrjujejo, Fellerjev Elsafluid tudi pri močnih reumatičnih bolečinah izvrstno deluje. Dober kosmetikum. Močnejši, štedljivejši in boljšega delovanja kot francosko žganje. 6 dvojnatih ali 2 veliki specialni steklenici za 63 Din., 12 dvojnatih ali 4

od drugih, da se ne nalezejo kuge, a jim grozi lakota, ker nimajo dovolj živeža. — Kuge, lakote in vojske reši nas, o Gospod!

Nekateri listi so vsled zbežanosti narodov, češ, da nas Bog opominja, začeli pisati, da so to le naravni pojavi. So naravni pojavi, a pripuščajo jih tisti, ki nas po naravi blagoslovlja ali kaznuje. Da bi krščanskemu svetu ta povzdignjeni prst božji bil živ opomin, da se spomni Njega, ki je Gospodar nad nami. —

Namakaj z „Žensko hvalo“!
Izpiraj z „Jelenjim milom“!

Potem bo perilo,
brez najmanjše poškodbe,
brez truda,
ob največji varčnosti,
v najkrajšem času,
res popolnoma čisto!

SCHICHT

Kmetijski dnevi
13., 14. in 15. avgusta.

»Vse bom storil, da vam ustrezem.«

»Potem pojdite z nami, kajti izgubljam trenotke, ki so dragoceni kot srčna kri zadetega jelena.«

Heyward je v čedalje bolj gostečih se večernih sencah opazil nestrpljivi lovčev obraz. Hitro je krenil tja, kjer je bil pustil drugo družbo. S kratkimi besedami jim je povedal, kake pogoje stavi novi vodnik, in kako je potrebno, da zatro sleherno bojazen in vse sile žrtvujejo begu. Čeprav sta sestri ta vanemirajoči opomin sprejeli s tihim strahom, sta se vendar dali nemudoma dvigniti iz sedel ter sta hiteli s prijateljem dobi k vodi, kjer so jih drugi že čakali.

»A kaj naj počnemo s temi nemimi stvarmi?« je mrmral Sokol in pokazal konje. »Čas bi tratili, ako bi jih zaklali in jih vrgli v reko. Ako pa jih pustimo tu, bi to opozorilo Minge, da lastnikov ni iskati daleč.«

»Potem jih izpustimo, da se prosti izgube v gozdu«, je nasvetoval Heyward.

»Ne, boljše bi bilo, da lopove zvabimo na napačno sled. Premotiti jih moramo, češ, da morajo biti hitri kot konji, ako se hočejo polastiti plena. — A čujte, kaj se giblje tam v grmovju?«

»Žrebe.«

»Žrebe pa mora umreti«, je mrmral lovec, zagrabil žrebe za grivo, a žival se mu je spretno izmuznila. »Unkas, daj puščice!«

»Stojte!« je glasno zaklical lastnik obsojene živali ne oziraje se na to, da so vsi drugi tiho govorili. »Prizanesite žrebetu Mirjame! Ljubek potomec je hrabre matere in nikomur ne naredi škode.«

»Kadar se človek bori za svoje življenje«, je strogo odgovoril lovec, »takrat mu celo za življenje drugih ljudi ni več kot za življenje divjih živali v gozdu. Ako mislite še

velike specialne steklenice za 99 Din., 36 dvojnatih ali 12 velikih specialnih steklenic za 250 Din., že obenem z zabojem in poštnino razpošilja po povzetju ali proti vnaprej poslani mdenarju lekarnarju Eugen V. Feller v Stubici Donji Elsatrg 341, Hrvatska. — Poedine steklenice Elsafluida se dobijo v lekarnah in sorodnih trgovinah za reducirano ceno 9 Din.

Državna politika.

V NAŠI DRŽAVI.

Narodna skupščina je nehala delovati. Seje se bodo vršile še-le v jeseni. Radičevci se sicer togotijo, a jim je kljub temu prav.

Pasičeva bolezen le ni več politična, ampak je njegovo življenje v resni nevarnosti. Njegova rodovina je odšla v Karlove Vari. V Beogradu je precej razburjenja, kdo bi bil njegov naslednik.

Za razpust vseh nasilnih organizacij, kakor je Orjuna-Srnao in take, ki oborožene s samokresi, vojaškimi čeladami itd. ogrožajo mir in red, je vsa poštna javnost. Čuditi se je vladi, kaj še čaka. Menda se jih vendar ne boji?

Občinske volitve v Srbiji in Bosni se vršijo tekom poletja. Za nje se vrše zelo burne priprave. Radič bi ob tej priliki že rad nastopil med srbskimi seljaki, pa se mu še ne bo posrečilo.

Opozicija zahteva, naj parlament dela in sicer zaradi tega, da se sprejmejo tako potrebni zakoni in pa, da se odpomore poplavljenim krajem.

Naši ministri in sokolstvo. Na sokolski zlet v Prago so šli seveda tudi jugoslovanski ministri. Sokol, ki je čisto zasebno telovadno društvo, kot so druga društva, uživa prav veliko vladino milost, kar je protustavno, ker ustava zahteva, da so vsa društva enakopravna.

V DRUGI HDRŽAVAH.

Nemška vlada je pred padcem, ker sper zaradi odškodnine bivšim vladarjem še ni rešen in sta obe strani nasprotujočih si mišljenj.

Turčija noče vstopiti v Zvezo narodov, ampak hoče imeti proste roke.

Zarota proti španskemu kralju, ki naj bi bil nasilnim potom odstranjen, se je ponesrečila.

Rusija in Anglija s eprecej jezno gledata zaradi boljševiške agitacije, ki jo Rusija širi med angleškimi delavci.

Francija ima skrbi s svojimi denarjem, ki vedno bolj izgublja na vrednosti.

V Maroku se je ustaja Turkov pod novim voditeljem iz rodu Feni Ezni ponovila, a je po kratkih bojih bila zadušena. Abd-del Krim pa, katerega so hoteli zavratni zarotniki iz maščevanja, da se je udal, umoriti, je zdaj popolnoma na varnem.

Politična klofuta, ki jo je dal Ivan Justh Bešklemu v Švici ob priliki zborovanja narodov, se zdaj odmeva. Justh je bil kaznovan z 2000 franki in puščen na svobodo. Madjarska vlada pa je zahtevala, da ga Švica izroči, česar pa se je švicarska vlada branila.

Italija je znova za en madež nekulturnega početja bogatejša. Vlada je izdala naredbo, da so vsi učitelji, ki niso fašisti takoj odpušteni iz službe. Si lahko predstavljamo, kakšne šole morajo biti v Italiji. Največ bodo seveda trpeli Slovenci. A to ne bo na večno, ker še velja pregovor: vsaka sila le en čas trpi! —

Razoroževanje držav napreduje na papirju, a v istini raste, da je groza. Pred vsem si pripravljajo države čimveč bojnih letal. Prednjači Rusija, ki jih naroča kar na stotine in Nemčija, ki jih izdeluje sama.

Pan-evropa — bi bilo nekako bolj razumljivo povedano: Združene države Evrope, po vzorcu združenih držav v Severni Ameriki, mislijo nekateri, je edina rešitev vseh evropskih narodov, da poneha medsebojno bojno razpoloženje in se začne resno delo. —

besedico, vas prepustim Mingom! Izstrelil puščico, Unkas, in dobro meril! Za drugi strel nimamo časa.«

Še niso izzvenele zadnje besede, ko se je ranjeno žrebe vzpelo in padlo na kolena. Čingagok je stopil k njemu in ga bliskoma z nožem sunil v grlo, zagrabil utripajočo žival in jo vrgel v reko. To navidez kruto, a neizogibljivo ravnanje je vplivalo na popotnike kot grozno svarilo pred nevarnostjo, ki jih je čakala. Sestri sta vztrepetali in se tesneje privili druga k drugi, Heyward, ki je bil nehote položil roko na samokres, pa je stopil pred nji, kakor bi ji hotel braniti gostih senc, ki so krile gozda notranjost z neprodinim zastorom.

Indijanca sta bila medtem prestrašene in uporne živali prijala za uzde in jih peljala v rečno strugo, kjer so po reki navzgor kmalu izginile za naprej molečim bregom. Sedaj je potegnil lovec iz varnega skrivališča pod grmovjem čoln iz drevesne skorje in povabil deklici, naj sedeta vanj. Potem je ukazal Heywardu, naj dvigne en konec slabotnega čolna, sam pa je prijel za drugega. Nato so gazili po reki navzgor, spremljani od potrtega lastnika mrtvega žrebeta. Dolgo časa so tako stopali naprej. Heyward je vodstvo popolnoma prepustil lovcu, ki se je bregu zdaj približal, zdaj se od njega oddaljil, kakor se je že hotel izogniti ostrim skalam ali globokejšim krajem v reki. Zdaj inzdaj je postal in poslušal, če se ne sliši kak glas iz spečih gozdov. Slednjic so prišli na kraj, kjer je pazno ozirajoče se Heywardovo oko v brežni dolbini uzrlo nekaj, kar se mu je zdelo kot na en kup stisnjene postave. Obstal je in tovariša opozoril na to.

»Je že res«, je mirno odgovoril lovec, »tam so Indijanci skrili konje, premeteno kot pristni divjaki.«

Družba je bila kmalu zopet zbrana. Lovec in oba Indijanca so se znova pričeli posvetovali.